

— Колкото горчивы и да сж нищо нѣма да ѣхъ наскърби; защото най главно то е че ты си живъ.

— Тѣй ли ти ся виждамъ че съмъ живъ? Но туй е сумнително....

— И истинѣхъ лицето ти ся вижда много смутено, и не ся сумнявамъ че туй много ще наскърби майкѣ ти... Но знай добръ че тѣя ще тя направи скоро да ся съвземешъ и поправишь; защото, разумѣва ся, че ще напусни всичкыѣ бѣдны заради тебе.

И като го потегли къмъ ложището на майкѣ му.

— Скрый ся тука, казва на Волскаго, като му посочи единъ кѣтъ тамъ задъ завѣсытъ на одрътъ. — Можешъ да ѣхъ пазирашь отъ тамо, но трѣба да не ся явявашъ додѣто не ѣхъ прѣдрасположѣ. Казвамъ че излишната радость е опасна. Остави мя да направѣхъ азъ което трѣба. И първо, за да не ся зарадва по вече отъ колкото трѣба, ще да ѣхъ кажѣ че носишь нѣкаквы си скърбны извѣстія.

Волскый извади отъ джоба си единъ пакетъ запечатанъ, който съдържаше прѣписъ отъ обесчестителното писмо.

— Лошитѣ извѣстія сж въ туй писмо,